

'Aqîdah Ahl-is-Sunnah wal-Djamâ'ah

[Ahl-us-Sunnah wal-Djamâ'ahs troslära]

Författare: Imâm Muhammad bin Sâlih bin 'Uthaymîn
Översättare: Abû Mûsâ al-Albânî
Layout: 'Abdullateef Allundi

Inledning	3
Vår troslära.....	5
Tron på Allâh.....	12
Tron på Änglarna	14
Tron på Skrifterna.....	16
Tron på Sändebuden	18
Tron på Domedagen	23
Tron på Förutbestämmelsen	27
Denna trosläras Frukter	31

Inledning

Lov och pris tillkommer Allâh, skapelseernas Herre. Det goda slutet väntar de gudsfruktiga medan straffet väntar förtryckarna. Jag vittnar att det inte finns någon sann gud utom Allâh allena, ingen medhjälpare har Han, och jag vittnar att Muhammad är Hans tjänare och sändebud, den siste profeten och de gudsfruktigas ledare. Må Allâhs fred och välsignelse vara över honom, hans familj, hans följeslagare och dem som rättar sig efter dem i godhet fram till Domedagen.

Vidare:

Sannerligen sände Allâh (ta'âlâ) Sitt sändebud Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) med vägledningen och den sanna religionen som en barmhärtighet åt skapelseerna, förebild till handlarna och ett argument mot samtliga tjänare.

Genom honom och det Han av Boken och Visheten uppenbarade för honom, klargjorde Han all välfärd tjänarna kan använda sig utav för att ha ett upprätt tillstånd inom sina religiösa och världsliga liv. Till dem hör korrekta trosläror, sunda handlingar, förträffliga karaktärer och upphöjda uppföranden. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) lämnade sitt samfund på en klar väg; dess natt är som dess dag och den som lämnar den kommer att förgås.

Denna väg har följts av hans samfund som besvarade Allâh och Hans sändebud. De, följeslagarna, efterföljarna och de som följde dem i godhet, är de bästa människorna. De verkställde hans Sharí'ah, höll fast vid hans Sunnah och bet fast i den med sina kindtänder i trosläror, handlingar, karaktärer och uppföranden. De var det folk som alltid var segrande och upprättat på sanningen. De skadades varken av dem som försakade eller motstred dem till dess att Allâhs beordring kom och de fortfarande var i samma tillstånd.

Vi följer deras spår och med hjälp av deras väg som stöds av Boken och Sunnah är vi vägleda – och lov och pris tillkommer Allâh. Detta säger vi för att nämna de gåvor vi har fått från Allâh (ta'âlâ) och för att klargöra det var och en troende är ålagd att vara upprättad på.

Vi ber Allâh att Han stärker vårt och våra Muslimska bröders tillstånd med ett ord vars sanning står fast i detta liv såväl som i livet efter detta och att Han skänker oss Sin barmhärtighet – sannerligen är Han den som skänker.

På grund av denna frågas vikt och människans olika drifter, har jag kortfattat velat skriva ned vår, Ahl-us-Sunnah wal-Djamâ'ah, troslära. Denna tro inbegrips av tron på Allâh, Hans änglar, Hans skrifter, Hans sändebud, Domedagen och förutbestämmelsen, det god och det onda i den. Jag ber Allâh (ta'âlâ) att Han låter den enbart ägnas Hans Ansikte, överensstämma med Hans välbehag och gagna Hans tjänare.

Vår troslära

Vår troslära är tron på Allâh, Hans änglar, Hans skrifter, Hans sändebud, Domedagen och förutbestämmelsen, det goda och det onda i den.

Vi tror på Allâhs (ta'âlâ) Herravälde. Med detta menas att vi tror på att Han är Herren, Skaparen och Konungen som styr samtliga frågors ordning.

Vi tror på Allâhs (ta'âlâ) Gudomlighet. Detta innebär att vi tror på att Han är den sanna Guden och allt annat som dyrkas i stället för honom är falskt och lögn.

Vi tror på Hans Namn och Egenskaper, d v s att Han har skönhetens fullkomliga Namn och fullkomliga och upphöjda Egenskaper.

Vi tror på att Han är ensam om dessa frågor. Vi tror på att ingen annan har en andel i Hans Herravälde, Gudomlighet eller Namn och Egenskaper. Allâh (ta'âlâ) sade:

"Herren över himlarna och jorden och allt som är mellan dem! Dyrka Honom därför utan att förtrötta i din dyrkan! Känner du någon som kan kallas Hans namne?" (19:65)

"Allâh – det finns ingen gud utom Han, den Levande, skapelsens evige Vidmakthållare. Slummer överraskar Honom inte och inte beller sömn. Honom tillhör allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär. Vem är det som vågar medla inför Honom utan Hans tillstånd? Han vet det som hänt i detta liv och det som ligger bakom dem och av Hans kunskap kan de inte omfatta mer än vad Han tillåter. Hans fotpall omsluter himlarna och jorden. Att värna och bevara dem är för Honom ingen börda. Han är den Höge, den Väldige." (2:255)

"Han är Allâh; ingen gudom finns utom Han! Han känner allt det som är dolt för människorna liksom det de kan bevittna – Han, den Nåderike, den Barmhärtige. Han är Allâh; ingen gud finns utom Han, Konungen, den Helige, Frälsningen..." (59:22-23)

Vi tror på att Han har makten över himlarna och jorden:

"Allâh äger herraväldet över himlarna och jorden. Han skapar det Han vill och Han skänker åt den Han vill döttrar och åt den Han vill söner; eller skänker både söner och döttrar åt den Han vill och gör den Han vill ofruktsam. Han vet allt och är mäktig allt." (49:50)

Vi tror på att:

"Ingenting är som Han – Han som bör allt, ser allt. Han har nycklarna till himlarna och jorden. Han ger den Han vill riklig och (den Han vill) knappare utkomst. Han har full vetskap om allt." (42:11-12)

Likaså tror vi på att:

"Det finns ingen levande varelse på jorden som Allâh inte sörjer för; Han vet var de gömmer sig och den plats som skall bli sista vilorum; allt är inskrivet i en Klar bok." (11:6)

"Han har nycklarna till det Dolda; ingen känner dem utom Han. Han vet vad som finns på marken och i havet; inte ett löv faller utan Hans vetskap och varken fröet i jordens mörker, eller det gröna eller det som vissnat, saknas i en Klar bok." (59:6)

"Det är Allâh som har kunskap om den Yttersta stunden; det är Han som låter regnet falla och Han vet vad som ligger gömt i moderlivet. Men ingen vet vad morgonendagen bär i sitt sköte, och ingen vet var på denna jord han skall dö. Allâh vet allt, är underrättad om allt." (31:34)

Vi tror på att Allâh talar med vem Han vill, när Han vill och hur Han vill:

"Och Mûsâ som Allâh talade med ett verkligt tal." (4:164)

"Och när Mûsâ kom till det möte Vi bade utsatt och hans Herre talade till honom..." (7:143)

"Vi kallade på honom från berget Sinais högra sida..." (19:52)

Vi tror på att:

"Om allt blev till bläck för min Herres ord, skulle havet helt visst sina förr än min Herres ord uttömts; även om hav lades till hav." (18:109)

"Om jordens alla träd blev till pennor och havet, utökat med sju hav, blev till bläck skulle det inte räcka för att skriva ned Allâhs ord. Allâh är allsmäktig, vis." (31:27)

Vi tror på att Hans Ord är de sanningsenligaste i underrättningar, rättvisaste i domar och vackraste i tal. Han (ta'âlâ) sade:

"Din Herres Ord, sanningen och rättvisan, har gått i uppfyllelse." (6:115)

"Vems ord är sannare än Allâhs?" (4:87)

Vi tror på att den Ädla Qur'ânen är Allâhs (ta'âlâ) Tal. Han talade med den på ett verkligt sätt och lät Djibrîl ta emot den. Därefter steg Djibrîl ned med den till profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) hjärta.

"Säg: 'Den Helige anden har, steg för steg, förmedlat uppenbarelser från din Herre med sanningen för att stärka de troende och ge Muslimerna vägledning och ett glatt buskap om bopp'." (16:102)

"Denna Skrift är en uppenbarelse från skapelseernas Herre; ingivelsens trogna ande har stigit ned och ingjutit den i ditt hjärta, för att du skall vara en av varnarna på ren och klar arabiska." (26:192-195)

Vi tror på att Allâh (ta'âlâ) är ovanför Sin skapelse med Sin Essens och Sina Egenskaper. Han (ta'âlâ) sade:

"Han är den Höge, den Våldige." (2:55)

"Han är Erövraren ovanför Sina tjänare och Han är den Vise, Den som är underrättad om allt." (6:18)

"Er Herre är helt visst Allâh, som har skapat himlarna och jorden under sex dagar, därefter reste Han Sig över Tronen." (10:3)

Hans resning över Tronen är en resning med Essensen. Den passar enbart Hans Höghet och Våldighet och ingen annan än Han vet hur dess beskaffenhet är.

Vi tror på att Han (ta'âlâ) är med Sina skapelser samtidigt som Han är ovanför Sin Tron. Han har kunskap om deras tillstånd. Han hör deras tal och ser deras handlingar. Han har kontroll över ordningen och förser den fattige med uppehälle. Han återställer det nedbrutna och skänker makt åt den Han vill och tar makten från den Han vill. I Hans Hand ligger det goda och Han har allting i Sin makt. Den som innehar denna status, är med Sin skapelse på ett verkligt sätt, även om Han likaså är ovanför den ovanför Sin Tron på ett verkligt sätt.

"Ingenting är som Han – Han som hör allt, ser allt." (42:11)

Vi säger inte det Djahmiyyah och andra panteister säger, nämligen att Allâh är på jorden med Sin skapelse. Vi anser den som säger det antingen vara otrogen eller vilseledd, ty han har beskrivit Allâh med olämpliga brister.

Vi tror på det Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) har underrättat om att Han stiger varje natt ned till den nedersta himlen då en tredjedel av natten återstår och säger:

"Vem tillber Mig så att Jag kan besvara honom? Vem frågar Mig så att Jag kan ge honom? Vem ber Mig om förlåtelse så att Jag kan förlåta honom?"

Vi tror på att Han (ta'âlâ) kommer att komma på Domedagen för att döma Sina tjänare. Han (ta'âlâ) sade:

"Nej! När jordskorpan smulas sönder i stöt efter stöt, och din Herre kommer med änglarna i slutna led, och helvetet görs [synligt], den Dagen skall människan minnas – men vad hjälper det henne då att hon minns?" (89:21-23)

Vi tror på att Han gör vad Han vill:

"Han som i allt genomför Sin vilja." (85:16)

Vi tror på att Han har två typer av Viljor:

Universell (Kawniyyah): Med den sker det Han vill. Däremot fordrar inte det skedda nödvändigtvis att Han är belåten med det. Till detta hör Hans Ord:

"Om Allâh hade velat, skulle de inte ha stridit med varandra; men Allâh gör vad Han vill." (2:253)

"Mina råd – om jag skulle vilja ge er råd – är till ingen nytta för er om det är Allâhs vilja att Han vill leda er vilse. Han är Herre och till Honom skall ni föras åter." (11:34)

Shar'yyah (Föreskriven): Den innebär att det Han vill behöver nödvändigtvis inte äga rum. Däremot fordrar det skedda att Han är belåten med det. Allâh (ta'âlâ) sade:

"Allâh vill förlåta er." (4:27)

Vi tror på att Hans universella och föreskrivna vilja sker utav Hans Vishet. Allt Han beslutar universellt eller föreskrivet dyrkas av Sin skapelse, är det utav en Vishet, vare sig vi känner till denna Vishet eller inte:

"Är inte Allâh visaste av domare?" (95:8)

"Men för dem som har vissbet finns ingen bättre domare än Allâh." (5:50)

Vi tror på att Allâh (ta'âlâ) älskar sina vänner och att de älskar Honom:

"Säg: 'Om ni älskar Allâh. Följ mig och Allâh skall älska er.'" (3:31)

"Troende, om den bland er avsvär sig sin tro, skall Allâh sätta människor som Han älskar och älskar Honom." (5:54)

"Allâh älskar dem som håller stånd." (3:146)

"Allâh älskar de opartiska." (49:9)

"Allâh älskar dem som gör det goda och det rätta." (2:195)

Vi tror på att Allâh (ta'âlâ) behagas av de handlingar och tal Han har föreskrivit samt hatar det Han har förbjudit:

"Om ni hädar, behöver Allâh inte er. Han ser inte otro och otacksambet hos Sina tjänare med tillfredsställelse – men visar ni tacksambet är Han tillfredställd för er skull." (39:7)

"Men Allâh föraktade att de skulle gå ut och så höll Han dem tillbaka och det sades: 'Stanna hemma med dem som stannar hemma.'" (9:46)

Vi tror på att Allâh är nöjd med dem som tror och lever rättskaffens:

"Men de som tror och lever ett rättskaffens liv, de är de bästa av skapade varelser." (98:7)

Vi tror på att Allâh blir arg på de otrogna och andra som förtjänar Hans vrede:

"För att Han skall straffa hycklarna, såväl männen som kvinnorna, Männen och kvinnorna som sätter medhjälpare vid Allâhs sida och tänker förkastliga tankar om Allâh. Detta onda skall återfalla på dem själva och Allâhs vrede skall upptändas mot dem." (48:6)

"Den som hädar efter att ha antagit tron – utom den som är utsatt för tvång, fastän hans hjärta förblir tryggt i sin övertygelse, utan den som frivilligt öppnar sig för otron, sådana ådrar sig Allâhs vrede och ett hårt straff väntar dem." (16:106)

Vi tror på att Allâh (ta'âlâ) har ett Ansikte. Det är utmärkt med majestät och härlighet:

"Men din Herres Ansikte förblir i evighet i Sitt majestät och Sin härlighet." (55:27)

Vi tror på att Allâh (ta'âlâ) har två givmilda och väldiga Händer:

"Nej, Hans Händer är tvärtom utsträckta." (5:64)

"De underskattar sannerligen Allâh! På Uppståndelsens dag skall jorden vara en nypa för Honom och himlarna skall ligga boprullade i Hans högra Hand. Nej, stor är Han i Sin bärlighet, höjd högt över allt vad de sätter vid Hans sida." (39:67)

Vi tror på att Allâh (ta'âlâ) har två verkliga Ögon. Han (ta'âlâ) sade:

"Men bygg under Våra Ögon och enligt Våra anvisningar." (11:37)

Ahl-us-Sunnah wal-Djamâ'ah är eniga om att Han har två Ögon. Vad som bl a stödjer det, är profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) uttalande om ad-Dadjdjal:

"Han är enögd till skillnad från er Herre som inte är enögd."

Vi tror på att:

"Han omfattas inte av ögon, men Han omfattar allt vad ett öga kan se. Han är den Outrgundlige som genomskådar allt och är underrättad om allt." (6:103)

Vi tror på att de troende kommer att få se sin Herre på Domedagen:

"Den Dagen skall ansikten lysas upp av glädje – de får skåda sin Herre." (75:22-23)

Vi tror på att ingen kan liknas vid Allâh (ta'âlâ), ty Hans Egenskaper är fullkomliga:

"Ingenting är som Han – Han som hör allt, ser allt." (42:11)

"Slummer överaskar Honom inte och inte beller sömn." (2:255)

Vi tror på det, ty Hans Liv och Vidmakthållande är fullkomliga.

Vi tror på att Han inte behandlar någon orättvist, ty Hans rättvisa är fullkomlig.

Dessutom tror vi på att Han inte förbiser något av vad Hans tjänare gör, ty Hans översikt och medvetande är fullkomlig.

Vi tror på att det inte förekommer något i himlarna eller på jorden som Han inte klarar av, ty Hans kunskap och styrka är fullkomlig:

"Om Han vill att något skall vara säger Han endast till det: 'Var!' och det är." (36:81)

Han känner varken trötthet eller utmattning, ty Hans styrka är fullkomlig:

"Vi har helt visst skapat himlarna och jorden och allt som finns däremellan under sex dagar – och detta tröttade Oss inte." (50:38)

Han kände alltså varken trötthet eller utmattning.

Vi tror på att alla de Namn och Egenskaper Allâh har bekräftat åt Sig själv, eller de Namn och Egenskaper Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) har bekräftat åt Honom, skall bekräftas. Däremot håller vi oss borta från de två allvarsamma synderna:

1. Att med tro eller tal jämföra Allâhs Egenskaper med skapelsens egenskaper.
2. Att med tro eller tal föreställa oss Allâhs (ta'âlâ) Egenskaper på ett visst sätt.

Vi tror på att allt det Allâh har förklarat Sig vara fri från, eller det Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) har förklarat Honom vara fri från, skall förklaras likadant. Liknande troslära inbegriper att man bekräftar dess motsats fullkomlighet. Därjämte håller vi tyst om det Allâh och Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) höll tyst om.

Vi anser det vara obligatoriskt att hålla sig till denna metodik. Det Allâh bekräftar åt Sig själv eller förklarar Sig vara fri ifrån, är något Allâh har underrättat om Sig själv. Han (subhânah) är kunnigare om Sig själv och har det sanningsenligaste ordet och det skönaste talet, medan Hans tjänare inte kan omfatta Honom med kunskap. Tillika är det Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) har bekräftat åt Honom eller förklarat Honom vara fri ifrån, en underrättelse han underrättat om Honom. Han är den kunnigaste människan om sin Herre, den rådvänligaste skapelsen, trovärdigast och värtaligast.

I Allâhs (ta'âlâ) och Hans sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Tal förekommer den fullkomligaste kunskapen, trovärdigheten och det ypperligaste förtydligandet. Således förekommer det ingen ursäkt för att avvisa det eller tvekan för att acceptera det.

Tron på Allâh

Allt vi har nämnt angående Allâhs (ta'âlâ) Egenskaper, vare sig det är detaljerat eller allmänt, bekräftat eller nekat, innefattar det som kommer från vår Herres Bok och vår profets (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah enligt den förståelse detta samfunds företrädare, Vägledningens Imâmer och deras anhängare, höll sig till.

Vad beträffar denna fråga, anser vi det vara obligatoriskt att tolka Bokens och Sunnahns texter ordagrant och att tro på dem som verkliga och att de enbart passar Allâh ('azza wa djall).

Vi avsvär oss från de människor som har en avvikande ställning till dem. De har tolkat dem på ett annat sätt än det sätt Allâh och Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) avsåg.

Likaså avsvär vi oss från de människor som har förnekat dem från den betydelse Allâh och Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) har avsett.

Dessutom avsvär vi oss från de människor som har tolkat dem på ett överskridande sätt och på så sätt antingen jämfört dem eller föreställt sig dem.

Vi vet med all visshet att allt som finns i Allâhs (ta'âlâ) Bok och Hans profets (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah är sanning utan några motsägelser:

"Ägnar de ingen eftertanke åt Qur'ânen? De skulle säkert ha funnit många motsägelser i den, om den inte varit från Allâh." (4:82)

Att det förekommer motsägelser däri, fordrar att vissa verser anklagar andra för lögn – och detta är varken möjligt i Allâhs (ta'âlâ) eller profetens underrättelse (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Den som påstår att det förekommer motsägelser i Allâhs (ta'âlâ) Bok eller i Hans sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah, gör det enbart utav en ond avsikt och för att han har ett avvikande hjärta. Därför är han ålagd att ångra sig inför Allâh (ta'âlâ) och vända sin synd ryggen.

Den som däremot inbillande får för sig att det förekommer motsägelser i Allâhs (ta'âlâ) Bok, Hans sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah eller mellan dem båda, gör det antingen utav knapp kunskap, bristfällig förståelse eller otillräckligt begrundande. Således bör en liknande person söka efter kunskap och fundera djupare så att sanningen klargörs för honom. Om det då inte klargörs för honom, skall han

föra frågan vidare till sin lärare, avstå från sina inbillningar och säga det de med djupt rotad kunskap säger:

"Vi tror på det; allt är från vår Herre." (3:7)

Därtill bör han veta att Boken och Sunnah är tomma på motsägelser och att det varken förekommer motsägelser eller olikheter mellan dem.

Tron på Änglarna

Vi tror på Allâhs (ta'âlâ) änglar och att de är:

"Hans tjänare som Han har bevisat stor heder; de talar inte förrän Han talar och de handlar när Han befäller." (21:26-27)

Allâh (ta'âlâ) har skapat dem och de dyrkar och lyder Honom underkastat:

"De håller sig inte för goda att tjäna Honom och de förtrötts inte. De prisar Honom natt och dag utan att mattas." (21:19-20)

Allâh har dolt dem för oss och därför kan vi inte se dem. Däremot är det möjligt att någon av tjänarna har sett dem. T ex såg profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Djibrîl ('alayhis-salâm) i hans verkliga skepnad. Han hade sexhundra vingar som täckte hela horisonten. Å andra sidan framstod han i en mänsklig skepnad när han uppenbarade sig för Maryam. Hon talade med honom och han talade med henne. Dessutom kom han en gång till profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och hans följeslagare i en mänsklig gestalt. De visste inte vem han var; han besatt inga tecken som tydde på att han var resande och han hade mycket vita kläder och ett mycket svart hår. Han satte sig vid profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), placerade sina knän vid profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och satte sina handflator på hans lår. Han talade med profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) talade med honom. Därefter berättade profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) för sina följeslagare att mannen var Djibrîl.

Vi tror på att änglarna är ålagda olika handlingar.

Djibrîl har ansvar för att stiga ned med uppenbarelsen från Allâh till den profet och det sändebud Han vill.

Mikâ'îl har ansvar för regn och växtlighet.

Isrâfîl har ansvar för att blåsa i hornet när det är dags för Medvetlösheten och Uppståndelsen.

Dödsängeln har ansvar för att ta människornas själar när dödsögonblicken är inne.

Bergsängeln har ansvar för bergen.

Ängeln Mâlik är Eldens väktare.

Det förekommer även änglar som har ansvar för fostren i moderlivet. Somliga har ansvar för att skydda människornas liv, medan andra har ansvar för att skriva ned deras handlingar, ty varje person har två änglar:

"När de två skrivarna skriver, sittande på höger och vänster sida, kommer inte ett ord över hennes läppar utan att en övervakare är hos henne." (50:17-18)

Likaså finns det änglar som har ansvar för att förhöra den döde. Efter att den avlidne har kommit till rätta i sin underjordiska boning, kommer två änglar fram till honom och frågar honom om hans Herre, hans religion och hans profet.

"Allâh stärker de troende med det ord vars sanning står fast i denna värld och i evigbeten; men de orättfärdiga låter Han gå vilse – Allâh gör vad Han vill." (14:27)

Vissa änglar har ansvar för paradisetts invånare:

"Och änglarna kommer emot dem från alla portar [och välkomnar dem]: 'Fred med er för ert tålamod och er uthållighet!'" (13:23-24)

Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) har underrättat om att i det Bebodda huset i himlen går (och i en annan version "förrättar bönen") sjuttiotusen änglar in och ingen av dem återvänder någonsin igen.

Tron på Skrifterna

Vi tror på att Allâh (ta'âlâ) har uppenbarat böckerna för sändebuden som ett argument mot skapelserna och som ett argument för de troende. Med hjälp av dem, lär de dem visheten och renar dem.

Vi tror på att Allâh (ta'âlâ) har uppenbarat en bok för samtliga sändebud. Han (ta'âlâ) sade:

"Vi sände Våra profeter med klara bevis och med dem sände Vi Skriften och en Våg för att människorna skall handla rättvist." (57:25)

Av dessa böcker känner vi till följande:

1. Tawrât som Allâh (ta'âlâ) uppenbarade för Mûsâ (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Tawrât är israelernas största bok.

"Vi har uppenbarat Tawrât med vägledning och ljus. Profeterna, som underkastade sig Allâhs vilja, dömde på dess grundval mellan judarna och deras skrifflärde och rabbiner, eftersom de hade anförtrotts att vaka över det som Allâh hade uppenbarat och vittna om den." (5:44)

2. Indjîl som Allâh (ta'âlâ) uppenbarade för 'Îsâ (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Den bekräftar och kompletterar Tawrât.

"Vi skänkte honom Indjîl, som gav vägledning och ljus och bekräftade det som ännu bestod av Tawrât – där fanns vägledning och förmaning till de gudfruktiga." (5:46-47)

"Och för att förklara tillåtet något av det som är förbjudet för er." (3:50)

3. Zabûr som Allâh (ta'âlâ) gav till Dâwûd (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam).

4. Ibrâhîms och Mûsâs ('alayhimâs-salâm) skrifter.

5. Den Våldiga Qur'ânen som Allâh (ta'âlâ) uppenbarade för den siste profeten Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam).

"I vilken vägledningen klargörs och ett kriterium ges." (2:185)

"Vi har uppenbarat Qur'ânen för dig med sanningen, som bekräftar det som består av uppenbarade Skrifter och vars uppgift det är att vaka över det." (5:48)

Allâh avskaffade alla de tidigare böckerna med Qur'ânen och företog Sig att bevara den från de obetänksammans lättsinnen och förfalskarnas avvikelser.

"Det är Vi som har uppenbarat Påminnelsen steg för steg och Vi skall helt visst slå vakt om den." (15:9)

Den kommer att förbli fram till Domedagen för att vara ett argument mot hela skapelsen.

I fråga om de tidigare Skrifterna, är de tillfälliga och avskaffas då en Uppenbarelse som avskaffar dem och klarlägger vad som har förvrängts i dem, uppenbaras. Till följd därav har de inte varit skyddade av Honom och har på så sätt drabbats av förvanskningar, tillägg och avdrag.

"Bland judarna finns de som förvränger uppenbarelsens ord och bryter ut dem ur sitt sammanhang." (4:46)

"Olyckliga de som med sina händer skriver ned skriften och påstår att det är från Allâh för att därmed uppnå en ynkelig vinst! Ve dem på grund av det som deras händer har skrivit ned och på grund av vad de vunnit!" (2:79)

"Säg: 'Vem sände den uppenbarelse som Mûsâ medförde som ett ljus och en vägledning för människorna? Ni skriver av den på ark som ni visar upp, samtidigt som ni döljer mycket.'" (6:91)

"Bland dem finns helt visst de som lindar sina tungor om Skriften för att ni skall tro att de är hämtade ur Skriften, fastän de inte är hämtade ur Skriften, och de säger: 'Detta är från Allâh', fastän det inte är från Allâh. Och så säger de om Allâh mot bättre vetande det som inte är sant. Det tillkommer inte en människa, som Allâh har gett uppenbarelsens gåva och visdom och kallat till profet, därefter skulle säga till människorna: 'Tillbe mig vid sidan av Allâh'. Nej, 'Bli Allâhs hängivna tjänare som undervisar och fördjupar sin egen kunskap i Skriften.'" (3:78-79)

"Bokens folk, ett sändebud från Oss har kommit till er som klargör för er mycket av det om ni har dolt." (5:15)

"De hädar som säger: 'Allâh är Messias, Maryams son'." (5:17)

Tron på Sändebuden

Vi tror på att Allâh (ta'âlâ) har skickat sändebud till Sina skapelser.

"Sändebud som förde med sig ett glatt budskap om hopp och varnande ord, för att människorna, efter sändebuden, inte skall kunna skylla på något inför Allâh. Allâh är allsmäktig, vis." (4:165)

Vi tror på att den förste av dem var Nûh och att den siste var Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhim wa sallam):

"Vi har gett dig Vår uppenbarelse liksom Vi gav Nûh och de profeter som följde honom Vår uppenbarelse." (4:163)

"Troende, Muhammad är inte fader till någon av er män. Han är Allâhs sändebud och profetlängdens sigill." (33:40)

Den främste av dem är Muhammad, därefter Ibrâhîm, därefter Mûsâ, därefter Nûh och därefter 'Îsâ, Maryam son. De särskiljs i Hans (ta'âlâ) Ord:

"Och Vi har tagit löfte av profeterna – av dig och av Nûh och Ibrâhîm och Mûsâ och 'Îsâ, Maryams son – ja, Vi tog en högtidlig försäkran av dem." (33:7)

Vi tror på att Muhammads lagstiftning innefattar allt gott som förekommer i dessa utmärkta sändebuds lagstiftningar. Han (ta'âlâ) sade:

"Han har föreskrivit för er samma tro som Han anbefallde Nûh – detta har Vi uppenbarat för dig – och som Vi anbefallt Ibrâhîm och Mûsâ och 'Îsâ, nämligen att hålla fast vid tron och att aldrig tillåta söndring." (42:13)

Vi tror på att samtliga sändebud är skapade människor. De innehar inga som helst gudomliga egenskaper. Allâh (ta'âlâ) sade om den förste av dem, Nûh:

"Jag säger inte er att jag har Allâhs skatter och jag känner inte det som är dolt. Jag säger inte beller att jag är en ängel." (11:31)

"Säg: 'Jag säger inte till er att jag har Allâhs skatter och jag känner inte det som är dolt. Inte beller säger jag till er: 'Se, jag är en ängel!'" (6:50)

"Säg: 'Jag kan inte uppnå förmåner för mig själv eller avvärja ett ont – ingenting utom det som Allâh vill.'" (7:188)

"Säg: 'Jag har ingen makt över er och kan inte vålla er skada; inte heller förmå er att följa den raka vägen'. Säg: 'Ingen kan skydda mig mot Allâh och jag kan inte heller finna en tillflykt undan Honom'." (72:21-22)

Vi tror på att de är Allâhs tjänare som Allâh (ta'âlâ) har hedrat med att låta dem förkunna budskap. Han har beskrivit dem som de mest upphöjda tjänarna och likaså har Han prisat dem. Han sade om den förste av dem, Nûh:

"Tag ingen annan än Mig till beskyddare, ni ättlingar till dem som Vi räddade tillsammans med Nûh! Han var en tacksam tjänare!" (17:3)

Han sade om den siste av dem, Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam):

"Välsignad vare Han som steg för steg har uppenbarat för Sin tjänare kriteriumet som skall tjäna som en varning för alla folk." (25:1)

Tillika sade Han om andra sändebud:

"Och minns Våra tjänare Ibrâhîm och Ishâq och Ya'qûb, starka i anden och klarsynta." (38:45)

"Och minns Vår tjänare Dâwûd, stark till kropp och själ." (38:17)

"Och Vi skänkte Dâwûd Sulaymân – en verklig tjänare!" (38:30)

Dessutom sade Han om 'Îsâ, Maryams son:

"Han var ingenting annat än tjänare, som Vi välsignat med Våra gåvor och gjorde till en förebild för Israels barn." (43:59)

Vi tror på att Allâh (ta'âlâ) fullbordade budskapen med Muhammads (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) budskap. Han sände honom till samtliga människor. Han (ta'âlâ) sade:

"Säg: 'Människor, jag är Allâhs sändebud till er alla av Honom som äger herraväldet över himlarna och jorden! Det finns ingen gud utom Han - Han som skänker liv och sänder död. Tro därför på Allâh och Hans sändebud, den olärde profeten, som tror på Allâh och Hans ord, och följ honom så att ni får vägledning.'" (7:158)

Vi tror på att hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) lagstiftning är den Islâmiska religionen som Allâh (ta'âlâ) vill att alla tjänare skall hålla sig till. Allâh (ta'âlâ) godtar ingen annan religion än den. Han (ta'âlâ) sade:

"För Allâh är religionen Islâm." (3:19)

"Denna dag har Jag fullbordat det religiösa regelverket för er och skänkt er Min välsignelse i fullaste mått. Jag har beslutat att Islâm skall vara er religion." (5:3)

"On någon vill anta en religion som inte är Islâm kommer detta att vägras honom, och i nästa skall han stå bland förlorarna." (3:35)

Vi anser att den som påstår att Allâh godtar någon annan religion än Islâm, t ex judendomen eller kristendomen, är otrogen. En sådan person skall antingen ångra sig eller avrättas för avfall, ty han har anklagat Qur'ânen för lögn.

Vi anser att den som förnekar Muhammads (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) budskap har förnekat samtliga sändebud, inklusive sändebudet han sägs tro på och följa. Han (ta'âlâ) sade:

"Nûhs folk beskyllde sändebuden för lögn." (26:105)

Han sade att de beskyllde samtliga sändebud för lögn, fastän att Nûh är det första sändebudet:

"De som förnekar Allâh och Hans sändebud och vill skilja mellan Allâh och Hans sändebud och säger: 'Vi tror på några men avvisar andra' och försöker gå en medelväg – dessa människor är sanna otrogna och för förnekarna har Allâh i beredskap ett förnedrande straff." (4:150-151)

Vi tror på att det inte kommer någon profet efter Allâhs sändebud Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Den som då säger sig vara profet efter honom eller tror på någon som kommer med ett sådant påstående, är otrogen, ty han har beskyllt Allâh, Hans sändebud och Muslimernas samstämmighet för lögn.

Vi tror på att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) efterträddes av renläriga kalifer. De efterträdde honom och ledde hans samfund med kunskap, propaganda och makt och auktoritet över Muslimerna. Den främste av dem är Abû Bakr as-Siddîq. Han har mest rätt till kalifatet. Därefter kommer 'Umar bin al-Khattâb, 'Uthmân bin 'Affân och 'Alî bin 'Abî Tâlib (radhiya Allâhu 'anhum).

På samma sätt som de besatt förträffligheter, besatt de även förmågan att styra kalifatet. Allâh (ta'âlâ) – och Han har en väldig vishet – skulle aldrig ha låtit en viss man leda de bästa generationerna, om det förekommer någon som är främre och lämpligare än honom i att leda kalifatet.

Vi tror även på att någon av dessa personer kan vara utmärkt med en viss utmärkelse som han är bättre i än den som är bättre än honom generellt sett. Dock betyder inte det att han förtjänar en absolut förträfflighet över honom han har överträffat, ty det förekommer många frågor som fordrar förträfflighet.

Vi tror på att detta samfund är det främsta och ädlaste samfundet i Allâhs ('azza wa djall) Ögon. Han (ta'âlâ) sade:

"Ni utgör det bästa samfund som fått uppstå för människorna: ni anbefaller det som är rätt och förbjuder det som är orätt och ni tror på Allâh." (3:110)

Vi tror på att detta samfunds främsta människor är följeslagarna, därefter efterföljarna och därefter efterföljarnas efterföljare.

Vi tror på att det alltid kommer att finnas en grupp från detta samfund som segrande är upprättat på sanningen. De skadas varken av dem som försakar dem eller motsätter sig dem till dess att Allâhs ('azza wa djall) beordring kommer.

Vi anser att de problem som uppstod bland följeslagarna, ägde rum pga. uppfattningar de trodde var korrekta. Den som hade rätt får två belöningar medan den som hade fel får en belöning och ett förlåtet fel.

Vi är av den åsikten att man skall hålla tyst om deras fel. Därför nämner vi dem enbart på ett berömvärdt och fint sätt de förtjänar. Vi håller våra hjärtan rena från att hysa agg och hat mot dem. Han (ta'âlâ) sade:

"De bland er som skänkte och kämpade före Erövringen kan inte jämföras och står ett steg högre än den som skänkte och kämpade efteråt, även om Allâh har lovat dem alla det högsta goda." (57:10)

Likaså sade Allâh (ta'âlâ) om oss:

"De som kommer efter dem ber: 'Herre, ge oss Din förlåtelse och förlåt våra bröder som gått före oss i tron, och låt inte ovilja mot de troende bli kvar i våra hjärtan! Herre, Du ömmar, full av barmhärtighet!'" (59:10)

Tron på Domedagen

Vi tror på den Yttersta dagen som är Domedagen. Det kommer inte att finnas någon dag efter den dagen. Den dagen kommer människorna att återuppstå levande för ett evigt liv. Deras slutgiltiga boning kommer antingen vara paradiset eller helvetet.

Vi tror på Återuppståndelsen då Allâh väcker de döda till liv. Detta kommer att ske när Isrâfil blåser i hornet för andra gången:

"Och hornstötter skall ljuda och alla i himlarna och på jorden – utom de som Allâh vill – skall falla livlösa till marken. Ännu en hornstöt – och de reser sig och får skåda." (39:68)

Människorna kommer att resa sig upp ur sina gravar för skapelsernas Herre. De kommer att vara barfotade, nakna och oomskurna:

"Liksom Vi grep oss an med den första skapelsen skall Vi förnya den – för detta löfte borgar Vi och Vi har makt att göra det!" (21:104)

Vi tror på Handlingsböckerna. De kommer antingen att delas ut i höger hand eller bakom ryggen i vänster hand:

"Och den som får ta emot sin bok med höger hand, för honom skall räkenskapen bli lätt, och han återvänder med glatt sinne till de sina. Den som får ta emot sin bok bakom ryggen däremot, kommer att bönfalla om att förintas, där han brinner i helvetets eld." (84:7-12)

"Och Vi hare bundit varje människas bestämmelse vid hennes hals och på Uppståndelsens dag skall Vi lägga fram för henne en bok som hon finner uppslagen: 'Läs nu din bok! I dag behövs ingen annan granskare av räkenskapen för dina handlingar än du själv.'" (17:12-13)

Vi tror på Vågskålarna som kommer att föras fram på Domedagen och att ingen kommer att behandlas orättvist:

"Och den som har gjort så litet som ett stoftkorns vikt av skall se det, och den som har gjort så litet som ett stoftkorns vikt av ont skall se det." (99:7-8)

"Vinnarna är de vars [goda handlingar] väger tungt i vågskålen, och de vars [goda handlingar] väger lätt i vågskålen är förlorarna som har förverkat sina själar; de skall förbli i helvetet till evig tid. Där skall deras ansikten svedas av Elden och deras anletsdrag förvridas i en grimas." (23:102-104)

"Den som för med sig en god handling skall belönas tiofalt, men den som för med sig en dålig handling skall bara straffas med vad som motsvarar denna handling och ingen orätt skall tillfogas dem." (6:160)

Vi tror på den Våldiga medlingen som Allåhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) kommer att ha rätt till. Efter att Allâh har gett honom tillstånd, kommer han att medla hos Allâh för att de ängsliga och oroliga tjänarna skall dömas. De kommer att uppleva ett outhärdligt tillstånd. De kommer först att gå till Âdam, därefter Nûh, därefter Ibrâhîm, därefter Mûsâ, därefter 'Îsâ till dess att de till sist kommer till Allåhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam).

Vi tror på att det kommer att medlas för de troende som har fått hamna i helvetet så att de kommer ut ur det. Denna medling besitter profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) såväl som andra bland profeterna, de troende och änglarna.

Dessutom tror vi på att Allâh kommer att ta ut folk ur helvetet utav Sin ynnest och barmhärtighet och inte utav medling.

Vi tror på Allåhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Damm. Dess vatten är vitare än mjölk, sötare än honung och ljuvligare än myskdoft. Dess längd och bredd motsvarar en månadslång resa. Dess koppar är lika vackra och lika många som himlarnas stjärnor. De troende från hans samfund skall komma till den. Den som dricker ur den en gång, kommer aldrig mer törsta igen.

Vi tror på Vägen ovanför helvetet. Människor kommer att passera den i enlighet med sina handlingar. Den förste av dem kommer att passera den som en blix, medan andra kommer att passera den som en vind, fågel eller kamel. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) kommer att stå på Vägen och säga:

"Skona, skona."

Tjänarnas handlingar kommer att avta och då kommer vissa att komma krypande. På Vägens kant finns krokare som är beordrade att dra ned den de är befallda att dra ned. Den lycklige kommer att vara den räddade medan den olycklige kommer att hamna i Elden.

Vi tror på allting som har nämnts i Boken och Sunnahn beträffande denna dag och dess fasor – må Allâh hjälpa oss mot dem.

Vi tror på profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) medling till paradiset så att de får inträda det. Denna medling är särskild för profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam).

Vi tror på paradiset och helvetet. Paradiset är Lycksalighetens boning som Allâh har lovat de gudfruktiga troende. Däri förekommer en lycka ingen någonsin har sett, hört talas om eller ens kunnat föreställa sig.

*"Ingen människa vet vilken död, djup glädje som väntar dem som belöning för deras handlingar."
(32:17)*

Helvetet är straffets boning som Allâh (ta'âlâ) har lovat de orättvisa otrogna. Däri förekommer ett otänkbart straff.

"För de orättfärdiga har Vi en Eld i beredskap. Den skall omsluta dem liksom en tältduk. Om de ber om skydd skall de få dricka vatten hett som smält koppar, som bränner deras ansikten. Vilken djävulsk dryck! Vilken jämmerlig viloplats!" (18:29)

De existerar i dag och kommer aldrig någonsin upphöra att existera.

"Och Allâh skall föra dem som tror på Honom och lever rättskaffens till lustgårdar, vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid; ja, Allâh har sört för dem på bästa sätt!" (65:11)

"Allâh har utestängt de otrogna från Sin nåd och Han har en flammande Eld i beredskap för dem; där skall de förbli till evig tid och de skall inte finna någon som ger skydd och ingen hjälpare. Den Dag då deras ansikten skall vändas på alla sidor i Elden, kommer de att ropa: 'Ack, om vi ändå hade lytt Allâh och lytt sändebudet.'" (33:64-66)

Vi bekräftar paradiset åt var och en Boken och Sunnah bekräftat det, oavsett om det handlar om en särskild anvisning eller beskrivning. Den som har fått en särskild anvisning bekräftad, är bl a Abû Bakr, 'Umar, 'Uthmân, 'Alî och andra som profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) särskilt har utmärkt. Till de egenskaper som har blivit bekräftade hör den troendes tro och den gudfruktiges gudsfruktan.

Vi bekräftar helvetet åt var och en Boken och Sunnah bekräftat det, oavsett om det handlar om en särskild anvisning eller en beskrivning. Den som har fått en särskild anvisning bekräftad, är bl a Abû Lahab, 'Amr bin Luhayy al-Khuzâ'î och andra. Till de egenskaper som har blivit bekräftade hör den otrognes otro, avgudardyrkarens större avgudereri och hycklarens hyckleri.

Vi tror på prövningarna i graven. De innebär att den döde kommer att frågas om sin Herre, religion och profet.

*"Allåh stärker de troende med ett ord vars sanning står fast i denna värld och i livet efter detta."
(14:27)*

Den troende kommer då att säga:

"Allåh är min Herre, Islâm är min religion och Muhammad är min profet."

Vad gäller den otrogne och hycklaren, kommer de att säga:

"Jag vet inte. Jag hörde människorna säga något och därför sade jag samma sak."

Vi tror på att de troende kommer att få uppleva lyckan i gravarna:

*"Så belönar Allåh dem som fruktar Honom, de som är utan synd, då änglarna i dödsögonblicket hämtar deras själar och hälsar dem: 'Fred vare med er! Stig in i lustgården, för era handlingar!'"
(16:32)*

Vi tror på att de orättfärdiga, otrogna kommer att få straffas i gravarna:

"Om du kunde se de orättfärdiga när de ligger för döden och änglarna sträcker ut händerna [mot dem och ropar]: 'Låt själen fara! I dag skall ni få lida ett förnedrande straff för de lögner ni yttrade om Allåh och för att ni av högmod vägrade att lyssna till Hans budskap.'" (6:93)

Ahâdîth gällande denna fråga är många i antal och de är kända. En troende är förpliktigad att tro på allt som förekommer i Boken och Sunnahn av dessa dolda frågor, utan att jämföra dem med vad han ser här på jorden. Detta livs frågor kan inte jämföras med frågorna i livet efter detta, ty skillnaden mellan dem båda är stor.

Tron på Förutbestämmelsen

Vi tror på förutbestämmelsen, det goda och det onda i den. Allâh har förutbestämt skapelsernas öde i enlighet med vad Hans kunskap har föregått och vad Hans vishet har fordrat.

Förutbestämmelsen består utav fyra nivåer:

1. Kunskap. Vi tror på att Allâh (ta'âlâ) vet allting. Med Sin eviga och oändliga kunskap vet Han vad som har varit, vad som är och hur det är. Hans kunskap förnyas inte efter okunnighet och inte heller efterträds Hans kunskap av glömska.

2. Skrivning. Vi tror på att Allâh (ta'âlâ) skrev ned i den Bevarade tavlan allt som kommer att äga rum fram till Domedagen:

"Visste du inte att Allâh har kännedom om allt i himlen och på jorden? Allt detta är i en bok. Det kostar inte Allâh någon möda." (22:70)

3. Vilja. Vi tror på att allt som förekommer i himlarna och på jorden har skett efter att Allâh (ta'âlâ) har velat det. Inget äger rum utan Hans vilja. Det Allâh vill, sker, och det Han inte vill, sker inte.

4. Skapandet. Vi tror på att Allâh (ta'âlâ) är:

"Alltings skapare; Han styr och övervakar allt. Nycklarna till himlarna och jorden är i Hans Hand." (39:62-63)

Dessa fyra nivåer utgörs av både det Allâh (ta'âlâ) och tjänarna gör. Allâh vet allt tjänarna säger, gör eller lämnar. Han skrev ned detta hos Sig (ta'âlâ) Självt, ville det och skapade det:

"Till dem av er som vill följa en rak väg. Men ni kan bara vilja i den mån Allâh, skapelsernas Herre, vill." (81:28-29)

"Om Allâh hade velat, skulle de inte ha stridit med varandra; men Allâh gör vad Han vill." (2:253)

"De skulle inte ha begått dessa handlingar om det inte hade varit Allâhs vilja; låt dem nu hållas med sina påfund." (6:137)

"Allâh har skapat både er och ert hantverk." (37:96)

Trots det, tror vi på att Allâh (ta'âlâ) har givit tjänaren fri vilja och kraft för att kunna handla.

Följande bevis tyder på att tjänaren handlar utav fri vilja och kraft:

1. Hans (ta'âlâ) Ord:

"Beträd därför er åker, när och som ni önskar." (2:223)

"Om de hade velat gå skulle de helt säkert ha gjort förberedelser för detta." (9:46)

Han bekräftade att tjänarna kan gå med sin önskan och göra förberedelser med sin vilja.

2. Tjänaren blir manad till befallning och förbud. Hade han varken innehavt fri vilja eller kraft, hade han varit manad till något han inte förmår att uträtta. Det är något Allâhs (ta'âlâ) vishet, barmhärtighet och sanningsenliga underrättande avvisar:

"Allâh lägger inte på någon en tyngre börda än han kan bära." (2:286)

3. Den som utför en god handling beröms medan den som utför en dålig sådan fördöms. Bådadera avlönas på det sätt de förtjänar. Hade en handling skett utan tjänarens fria vilja, hade det varit lönlöst att berömma den som utför en god handling samt orättvist att fördöma den som utför en dålig sådan.

4. Allâh har sänt sändebuden:

"Sändebud som förde med sig ett glatt budskap om hopp och varnande ord, för att människorna efter sändebuden, inte skall kunna skylla på något inför Allâh." (4:165)

Hade inte tjänaren kunnat handla utav val och vilja, skulle hans ursäkt inte alls ha varit förgäves efter sändebuden.

5. Var och en som handlar eller lämnar något, känner att han gör det utan tvång. Han står, sitter, går in, går ut och reser utav sin egen vilja. Han känner inte att någon tvingar honom till det. Däremot skiljer han klart och tydligt mellan att göra något utav sin vilja och att bli tvingad till något. Likaså skiljer Lagstiftaren mellan dessa två parter

på ett vist sätt. En tvångsutsatt person straffas inte för det han tvingats till, om handlingen förknippas med Allåhs (ta'âlâ) rättigheter.

Vi anser att syndaren inte har någon ursäkt för sin synd i Allåhs (ta'âlâ) förutbestämmelse. En syndare syndar med sin fria vilja utan att veta att Allâh (ta'âlâ) har förbestämt det för honom, ty ingen vet vad Allâh (ta'âlâ) har förutbestämt förrän den bestämda händelsen ägt rum:

"Ingen vet vad morgondagen bär i sitt sköte." (31:34)

Hur kan det då anses vara korrekt att denna person skyller på något han själv inte vet vad frågan i sig kommer att leda till? Allâh (ta'âlâ) har upphävt detta argument med Sina Ord:

"Avgudadyrkarna kommer att säga: 'Om Allâh hade velat skulle varken vi eller våra förfäder ha satt någon vid Hans sida och vi skulle inte ha förbjudit något'. Också deras föregångare förnekade till dess de fick erfara Vår vrede. Säg: 'Om ni har kunskap, säg oss då vad ni vet. Men ni följer bara lösa antaganden och förmodar.'" (6:148)

Vi säger följande till syndaren som skyller på förutbestämmelsen:

Varför gjorde du inte en god handling med resonemanget att Allâh (ta'âlâ) har förutbestämt den åt dig? Det förekommer ingen skillnad mellan den och synden som utförs i okunnighet om det förutbestämda innan den äger rum.

Fördenskull sade profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) till följeslagarna att var och en har fått sin plats i paradiset respektive helvetet bestämd. Då sade de: "Skall vi då inte förlita oss till det och sluta handla?" Då svarade han: "Nej, handla, för sannerligen är allting underlättat åt den som det har skapats åt."

Dessutom säger vi till syndaren som skyller på förutbestämmelsen:

Låt oss säga att du vill resa till Makkah och det är två vägar som leder till den. En trovärdig person berättar för dig att den ena vägen är osäker och svår, medan den andra vägen är trygg och enkel. Därmed kommer du att ta den andra vägen. Det är omöjligt att du tar den första vägen och säger: "Det är ju trots allt bestämt att jag skall göra det." Gör du det, kommer folk anse dig vara galen.

Vi säger också:

Låt oss säga att du blir erbjuden två olika anställningar. I den ene av dem får du högre lön. Hur kan du då välja anställningen med lägre löneinkomst och sedan skylla på förutbestämmelsen?

Därtill säger vi till honom:

Vi föreställer oss att du lider av en fysisk sjukdom. Du knackar på var doktors dörr för att de skall behandla dig. Du härdar med smärtorna efter operationen och de obehagliga läkemedlen. Varför gör du inte samma sak med ditt hjärta som är sjukt av synder?

Vi tror på att ondska inte tillskrivs Allâh (ta'âlâ) pga. Hans fullkomliga barmhärtighet och vishet. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

"Ondskan är inte från Dig."

Rapporterat av Muslim.

Sjelva Allâhs (ta'âlâ) beslut är tomt på ondska, ty det härrör från barmhärtighet och vishet. Däremot kan ondska förekomma i det beslutade. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade i en bön han lärde al-Hasan:

"Skydda mig från ondska Du har beslutat."

Han fäste alltså ondska vid Hans beslut. Trots det, är inte ondska i det beslutade en ren och klar ondska. I stället är den ond ur ett perspektiv och god ur ett annat. Det kaos som förekommer på jorden när torka, sjukdom, fattigdom och rädsla bryter ut, är ont, men det är likaså gott ur ett annat perspektiv. Allâh (ta'âlâ) sade:

"Ordningen har förstörts och fördärv har visat sig på fasta land och i havet, allt verk av människohand, för att Han skall låta dem känna på några av deras handlingar, så att de återvänder." (30:41)

Att hugga av en tjufs hand eller att stena en horkarl är ont rörande gärningsmännen, men det är bra för dem med tanke på att deras synder förlåts. De kommer nämligen inte att bli straffade i detta liv och i livet efter detta. Likaså är det bra eftersom egendommar, heder och slakten skyddas.

Denna trosläras Frukter

Denna himmelska troslära, som består av dessa väldiga principer, ger dess innehavare många förträffliga resultat.

Att tro på Allâh (ta'âlâ) och Hans Namn och Egenskaper, resulterar till att tjänaren älskar Allâh och högaktar Honom. Det fordrar att man uppfyller Hans befallningar och avstår från Hans förbud. På så sätt uppnår både individer och samhällen en fulländad lycka i detta liv samt i livet efter detta.

"Den man eller kvinna som gör gott och lever rättskaffens och som har tron skall Vi skänka ett gott liv och Vi skall bestämma deras belöning efter deras bästa handlingar." (16:97)

Till de resultat tron på änglarna leder till, hör följande:

1. Kunskap om deras Skapares (tabârak wa ta'âlâ) väldiga Storhet, Kraft och Makt.
2. Tacksamhet mot Honom (ta'âlâ) för att de tar hand om Hans tjänare. Han har anförtrott dessa änglar med att skydda dem, skriva ned deras handlingar och andra gagnande frågor.
3. Kärlek för änglarna pga. den dyrkan de ägnar Allâh (ta'âlâ) på ett fullkomligt sätt samt att de ber om förlåtelse för de troende.

Till de resultat tron på Skrifterna leder till, hör följande:

1. Kunskap om Allâhs (ta'âlâ) barmhärtighet och att Han tar hand om Sina tjänare genom att ha uppenbarat en skrift för varje samfund som vägleder dem.
2. Bevis på Allâhs (ta'âlâ) vishet då Han i dessa skrifter föreskriver för varje samfund det som passar dem. Dessa skrifers sista bok är den Vældiga Qur'ânen och den passar samtliga skapelser fram till Domedagen, oavsett tid och plats.
3. Tacksamhet för Allâhs (ta'âlâ) ynnest.

Till de resultat tron på sändebuden leder till, hör följande:

1. Kunskap om Allâhs (ta'âlâ) barmhärtighet och att Han tar Hand om Sina tjänare genom att sända dem ädla sändebud för vägledning och direktiv.

2. Tacksamhet för denna väldiga ynnest Allâh (ta'âlâ) har skänkt.

3. Att på ett passande sätt älska, högakta och berömma sändebuden. De är trots allt enbart Allâhs (ta'âlâ) sändebud och rena tjänare. De har dyrkat Honom, förkunnat Hans budskap, rått Hans tjänare och härdat med de skador tjänarna har vållat.

Till de resultat tron på den Yttersta dagen leder till, hör följande:

1. Att ivrigt vara lydig mot Allâh (ta'âlâ) med målet att belönas på Domedagen.
2. Att den troende glädjer sig över och ser fram emot det kommande livets gåvor och njutningar han gick miste om i detta liv.

Till de resultat tron på förutbestämmelsen leder till, hör följande:

1. Att man förlitar sig på Allâh (ta'âlâ) när något inträffar, ty både orsaken och det orsakade är från Allâhs (ta'âlâ) beslut och förutbestämmelse.
2. Andlig harmoni och lugnt hjärta. När man vet att allt har beslutats av Allâh (ta'âlâ) och att det föraktade var tvunget att äga rum, blir själen lättad och hjärtat blir lugnt och nöjt med Herrens beslut. Ingen har ett ljuvigare liv, lugnare själ eller djupare harmoni än den som tror på förutbestämmelsen.
3. Att man inte är övermodig om man anskaffar sig något särskilt, ty denna vinst är en gåva från Allâh. Därför är det Allâh som skall tackas medan högmod skall undvikas.
4. Att man varken oroas eller besväras om man mister något särskilt eller upplever något ont. Allt det är ett beslut från Allâh (ta'âlâ), himlarnas och jordens Herre. Beslutet kommer att gå i uppfyllelse och är omöjligt att förhindras. Därför skall man ha tålmod med det och förvänta sig belöning. Detta är vad Allâh antyder när Han (ta'âlâ) säger:

"Ingen olycka drabbar jorden och inte heller er själva utan att den förts in i en Bok, innan Vi sätter den i verket. Detta kostar inte Allâh någon möda. [Så är det] för att ni inte skall sörja över det som ni har gått miste om, och inte heller jubla i övermod över det som Han har skänkt er. Allâh älskar inte inbilska skrövelare." (57:22-23)

Vi ber Allâh (ta'âlâ) att Han gör oss stadigt upprättade på denna troslära, skänker oss dess resultat, ger oss mer av Sina gåvor, inte låter våra hjärtan fara vilse sedan Han har

våglett oss samt förbarmar Sig över oss – sannerligen är Han den som alltid ger – och lov och pris tillkommer Allâh, skapelsernas Herre.

Må Allâhs välsignelse och fred vara med vår profet Muhammad, hans familj, hans följeslagare och dem som följer dem i godhet.

Skrivet av:
Muhammad bin Sâlih bin 'Uthaymîn
30:e Shawwâl 1404 H